

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne **D. B.**, bývajúcej v B., zastúpenej JUDr. D. Š., advokátkou so sídlom v B., proti žalovaným **1/ Slovenskej republike, zastúpenej Ministerstvom financií Slovenskej republiky**, Bratislava, Štefanovičova č. 5, **2/ Slovenskej republike, zastúpenej Ministerstvom vnútra Slovenskej republiky**, Bratislava, Pribinova č. 2 a **3/ Národnej banke Slovenska**, Bratislava, ul. Imricha Karvaša č. 1, **o náhradu škody**, vedenej na Okresnom súde Bratislava I pod sp.zn. 11 C 98/2005, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 2. októbra 2008 sp.zn. 3 Co 457/2007 takto

r o z h o d o l :

Dovolanie žalobkyne **o d m i e t a .**

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Bratislava I rozsudkom z 10. mája 2007 č.k. 11 C 98/2005-56 zamietol žalobu, ktorou sa žalobkyňa domáhala náhrady škody podľa zákona č. 58/1969 Zb. spôsobenej jej nesprávnym úradným postupom žalovaných. O trovách konania rozhodol tak, že odporcovi náhradu trov konania nepriznal. V dôvodoch rozhodnutia uviedol, že v konaní neboli preukázané zákonné predpoklady vzniku zodpovednosti za škodu z dôvodu nesprávneho úradného postupu. Žalobkyňa dobrovoľne vstúpila do záväzkových vzťahov s obchodnými spoločnosťami a zásah štátu by znamenal neprípustný zásah do zmluvnej autonómie subjektov súkromného práva. Žalovaní nezodpovedajú za škodu ani podľa § 415 Občianskeho zákonníka, pretože porušenie prevenčnej povinnosti nie je predpokladom zodpovednosti štátu podľa § 18 zákona č. 58/1969 Zb. Porušenie prevenčnej povinnosti zakotvenej v ustanovení § 415 Občianskeho zákonníka má za následok vznik zodpovednosti

za škodu podľa § 420 Občianskeho zákonníka, ktorá je však vylúčená vo vzťahu k štátu práve osobitnou úpravou zákona.

Krajský súd v Bratislave rozsudkom z 2. októbra 2008 sp.zn. 3 Co 457/2007 na odvolanie žalobkyne rozsudok okresného súdu potvrdil. O trovách konania rozhodol tak, že žalovaným nepriznal náhradu trov odvolacieho konania. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že okresný súd náležite zistil skutkový stav a vec správne posúdil po právnej stránke, rozhodnutie riadne odôvodnil. Rozsudok okresného súdu preto považoval za vecne správny.

Proti tomuto rozsudku krajského súdu podala dovolanie žalobkyňa. Navrhla rozsudok krajského súdu a tiež okresného súdu zrušiť a vec vrátiť prvostupňovému súdu na ďalšie konanie. Prípustnosť dovolania vymedzila iba poukazovaním na ustanovenia § 236 a nasl. O.s.p. Z obsahu dovolania však vyplýva, že žalobkyňa namietala nesprávne právne posúdenie veci. Namietala, že škoda jej vznikla momentom zverenia finančných prostriedkov nebankovým subjektom, pričom žalovaní mohli zabrániť nebankovým subjektom propagovať svoju činnosť na trhu.

Žalovaní 2/ a 3/ vo svojom písomnom vyjadrení k dovolaniu navrhli dovolanie zamietnuť.

Žalovaný 1/ sa k dovolaniu písomne nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala účastníčka konania v zákonnej lehote (§ 240 ods. 1 O.s.p.) skúmal predovšetkým jeho prípustnosť. Dospel pritom k záveru, že dovolanie smeruje proti takému rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné, preto ho treba odmietnuť.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V preskúmvanej veci žalobkyňa napadla dovoláním rozsudok odvolacieho súdu, ktorým odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa (§ 219 O.s.p.).

Podmienky prípustnosti dovolania smerujúceho proti potvrdzujúcemu rozsudku odvolacieho súdu sú upravené v ustanoveniach § 237 a § 238 ods. 2 a ods. 3 O.s.p.

Vzhľadom na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 O.s.p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v ustanovení § 237 O.s.p., neobmedzil sa dovolací súd len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 238 O.s.p., ale sa komplexne zaoberal otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 písm.a/ až g/ O.s.p. (t.j. či v prejednávanej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, spôsobilosti účastníka, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodutej alebo už prv začatého konania, nepodania návrhu na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať a rozhodovania vylúčeným sudcom, či konania nesprávne obsadeným súdom).

Vady uvedené v tomto ustanovení žalobkyňa v dovolaní výslovne nenamietala a dovolací súd nezistil, že by konanie pred odvolacím súdom trpelo niektorou z uvedených väd. Dovolanie v tejto veci nie je preto prípustné ani podľa § 237 O.s.p.

Dovolateľka namietala, že oba nižšie sudy vec nesprávne právne posúdili.

Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vymedzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce použil správny právny predpis, ale ho nesprávne interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Nesprávne právne posúdenie veci je relevantný dovolací dôvod, ktorý by v prípade opodstatnenosti mal za následok vecnú nesprávnosť napadnutého rozhodnutia, samo osebe ale prípustnosť dovolania taktiež nezakladá (nemá základ vo vadách konania podľa § 237 O.s.p. a nespôsobuje zmätočnosť rozhodnutia). Posúdenie, či sudy (ne)správne použili správny právny predpis alebo či ho (ne)správne interpretovali alebo či zo správnych skutkových záverov vyvodili (ne)správne právne závery by tak prichádzalo do úvahy až vtedy, keby dovolanie bolo procesne prípustné. O takýto prípad v prejednávanej veci nejde.

So zreteľom na vyššie uvedené možno uzavrieť, že dovolanie žalobkyne smerovalo proti takému rozsudku odvolacieho súdu, proti ktorému nie je prípustné (§ 238 ods. 2, 3 O.s.p.) a keďže neboli zistené ani dôvody prípustnosti podľa § 237 O.s.p., Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalobkyne ako neprípustné odmietol (§ 218 ods. 1 písm.c/ O.s.p. v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p.) bez toho, aby mohla byť preskúmaná vecná správnosť rozhodnutia krajského súdu.

O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm.c/ O.s.p. (s použitím analógie) v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p., keď neboli dané dôvody pre použitie odseku 2 tohto ustanovenia, pretože žalovaným v súvislosti s dovolacím konaním žiadne trovy nevznikli.

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 29. septembra 2009

JUDr. Eva Sakálová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia : Jarmila Uhlířová